

4.-5. Skattefradrag og skatteberegning.

Som tidligere nævnt indeholder lovforslaget og det samtidig fremsatte forslag til lov om kommunal indkomstskat bestemmelser, der tilsigter at *videreføre moderniseringen af skatteberegningen til stat og kommune*.

På dette område er der i de senere år sket en udvikling, som det har været et almindeligt udtalt ønske at videreføre. Det er i denne forbindelse bl. a. anført, at en forenkling og rationalisering af skatteberegningerne er stærkt påkrævet, og at skatterne bør være således indrettet, at de ikke hæmmer lysten til at forøge indtægten ved større arbejdsindsats og foretagsomhed.

I lovforslagets afsnit IV fastlægges de almindelige principper for udskrivning og beregning af indkomst- og formueskat til staten. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at angive selve beskatningsskalaerne og størrelsen af de nedenfor omtalte skatteberegningssfradrag i en lov, der er tænkt at skulle fastlægge skatteopkrævningssystemet for en længere periode end ét år ad gangen. Det foreslås derfor, at skalaerne og fradragene forud for hvert kalenderår skal fastsættes ved en særlig lov, der kommer til at svare til den årlige udskrivningslov.

Forinden indkomstskatten beregnes, nedsættes indkomsten med et såkaldt *personfradrag*. Folkepensionister får et forhøjet personfradrag. Sambeskattede ægtefæller får to personfradrag, og såfremt hustruen er særskilt skatteansat i henhold til forslaget § 4, stk. 2, indrømmes det ene personfradrag i hendes indkomst. Dødsboer får et bofradrag svarende til personfradraget.

Desuden skal der gives *skattefradrag*. Statsskatte-skalaerne i de årlige udskrivningslove og de tilsvarende udskrivningsregler for folkepensionsbidrag, kommuneskat og kirkelige afgifter skal som hidtil fastsættes under forudsætning af, at skatten skal beregnes af indtægten efter skattefradrag. Derved bliver marginalskatteprocenterne nogenlunde lige så høje som efter de gældende udskrivningsregler.

Det nuværende skattefradrag omfatter personlige skatter til stat, kommune og kirke samt folkepensionsbidrag, der er betalt i det pågældende indkomstår, som er udløbet, før indkomsten skal opgøres, og skatten beregnes. På det tidspunkt kan man altså opgøre, hvad der i alt er betalt i skat i indkomståret. Når der som nu foreslået skal beregnes foreløbig skat af indtægten, efterhånden som den indtjenes, vil det skattefradrag, der skal tages i betragtning, ikke længere kunne opgøres på det tidspunkt, hvor skatten skal beregnes. Derfor vil det ikke være muligt at give skattefradraget på

samme måde som hidtil. Ved skatteberegningen kan der imidlertid gives fradrag for den skat, der beregnes af den aktuelle indkomst. Derved bliver skattefradragets størrelse tilpasset den løbende indtægt, og man undgår, at merindtægten det første år beskattes særlig kraftigt, fordi en indtægtsstigning det ene år først medfører større skattefradrag de to følgende år.

Skattefradragets tilpasning til den løbende indtægt skal efter forslaget ske på den måde, at der på grundlag af udskrivningsreglerne udarbejdes opkrævningsskalaer og -procenter. Når de anvendes på indkomsten før skattefradrag, medfører de samme skattebeløb som de tilsvarende udskrivningsregler anvendt på indkomsten, efter at denne er nedsat med et skattefradrag af samme størrelse som den pålignede skat. Et skattefradrag ved indkomstopgørelsen omregnes således til en nedsættelse af de procenter, hvormed skatten beregnes. De marginalskatteprocenter, man på denne måde når frem til, bliver derfor lavere end i det gældende skattesystem, og det medfører en tilsvarende nedsættelse af den skat, der skal betales af merindtægt det første år, hvor den forøgede indtægt beskattes. Til gengæld vil indtægtsstigninger så også blive beskattet straks.

Når indkomståret er udløbet, skal indkomsten gøres op på sædvanlig vis og benyttes som grundlag for beregningen af den endelige skat — den såkaldte *slutskat*. Ved denne opgørelse kunne de skattebeløb, der er betalt i årets løb, trækkes fra ved indkomstopgørelsen, og skatterne kunne beregnes efter udskrivningsreglerne på ganske samme måde, som det sker efter de gældende regler.

En sådan beregning af slutskatten vil imidlertid medføre visse ulemper i de tilfælde, hvor slutskatten afviger fra den foreløbige skat, og skatteyderen derfor i løbet af det følgende år skal betale restskat eller have tilbagebetalt overskydende skat. Der kan være flere årsager til, at slutskatten bliver forskellig fra den foreløbige skat. F. eks. kan skatteyderen i årets løb have betalt restskat eller modtaget overskydende skat vedrørende det foregående år, og det vil normalt ikke være taget i betragtning ved beregningen af den foreløbige skat. Det kan også tænkes, at han ikke har betalt foreløbig skat af hele sin indtægt i det pågældende år. I så fald vil det skattebeløb, han har betalt i årets løb, næsten altid afvige fra det skattefradrag, der svarer til indkomsten ifølge den endelige opgørelse. Forskellen mellem disse to skattefradragssbeløb vil på grund af udskrivningsreglernes forholdsvis høje marginalsatser bevirke, at differencen mellem foreløbig skat og slutskat bliver særlig stor, og